

CHVÁLA A DÍK

Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu,
o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. (Ž 9,2)

277

1. Chval Pá - na své - ho pí - sní
že z trá - pe - ní a tí - sní

a já - sej s ra - do - stí,
své stád - ce vy - pro - stí.

Když vo - láš k ně - mu v bí - dě

a v pro - ti - ven - ství čas,

on na po - moc ti při - jde

a sí - lu dá ti zas.

2. Svým písmem vzdělává si / Pán věrnou hrstku svou /
a vždycky svému stádcí / je mocnou ochranou. / Své
zaslíbení dávné / se splnit hotoví, / že ve zlých časech
slavně / svou církev obnoví.

3. Ať zní mu žalmy vděčné, / ať zní mu píseň chval, /
že z lásky nekonečné / i nám se zvěstoval, / že v církvi
jeho všude / má platit jeho rád / a že nás také bude / svým
slovem spravovat.

t: Ein Gesangbuch der Brüder, 1544 / Pavel Šoltész, Evangelický zpěvník, 1979

m: *Entlaubt ist uns der walde*, nápěv německé světské písně /

Ein schön geystlich new Liede, [1535] / Ein Gesangbuch der
Brüder, 1544 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

278

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me,
Pá - na ve - le - bí - me,
nám Ot - ce věč - né - ho,
cír - kev li - du tvé - ho
ve - se - le vy - zná - vá,
chvá - lu to - bě vzdá - vá.

2. Nebeští andělé / chválí tebe mile, / i cherubínové /
i serafínové, / vládcové i moci / zpívají dnem nocí:
3. Svatý, svatý, svatý, / světem neobjatý, / Hospodin
zástupů, / aniž jiný jest Bůh, / plné všecko nebe, /
plná země tebe.
4. Také lid prorocký / i sbor apoštolský, / zástup
mučednický / skvoucí tebe vždycky / i také obecná /
po světě církev ctí
5. vyznává věčného / Otce nebeského, / s tebou též
bytnosti / Syna od věčnosti / i Ducha svatého, / Boha
jediného.
6. Ó blahoslavení / ti, kdo jsou počteni / k hostům domu
tvého, / ze srdce vděčného / budou vzdávat díky, / zpívat
ti na věky:
7. Svatý, svatý, svatý, / v lásce přebohatý, / ó Bože
zástupů, / aniž jiný jest Bůh, / zní ti chvála vděčně /
zde i potom věčně.

τ: [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1541 /

Piesně chval Božských, 1561 / Písňe duchovní evanjelistské, 1615 /

Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: *Ave yerarchia* / Vyšebrodský sborník, 1410 / Piesně chval Božských, 1541

279

1. K chvá - le Pá - na Bo - ha své - ho,
 v dobro - tě k nám ve - li - ké - ho, vstaň každá
 du - še vě - ří - cí a je - ho
 do - bré zna - jí - cí; ha - le - lu - ja.

2. Vždyť před věky uloženu / milost, v slibech
 oznámenou, / v Synu svém milém naplnil, / v němžto
 nám svou spásu zjevil; / haleluja.

3. A tak Bůh přišel z nebe k nám, / jak prorok
 předpověděl nám, / že Bůh přijde a spasí nás, / sama sebe
 vydá za nás; / haleluja.

4. Život věčný spravedlivě / odňat nám byl pro hříchy
 zlé, / ale již zas jest zasloužen / a Kristem Pánem
 navrácen; / haleluja.

5. Máme již s Bohem smíření / pro pokuty, jež vloženy /
 na Ježíše Krista, Pána, / na němž lest není shledána; /
 haleluja.

6. Zápis proti nám je smazán, / svazek žalostný
 rozvázán, / vladař smrti je přemožen, / i se svou mocí
 zahlazen; / haleluja.

7. Hráz veliká je zbořena, / opona je roztržena, / skrze
 krev Ježíše Pána / v nebe otevřena brána; / haleluja.

8. Chvalme my Pána Ježíše, / jak jen můžeme nejvýše, /
vždyť jest sám té chvály hoden; / není mu žádný
podobný; / haleluja.

9. Žádejme Boží milosti, / ať nám v jeho účastnosti /
dá do konce setrvati, / navěky s ním kralovati; / haleluja.

t: Adam Šturm z Hranic, Písně chval Božských, 1541 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: *Prozpěvujmež všickni nyní* /
Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541

280

1. Má du-še, Pá-na své - ho chval,
svou pé - či všechnu naň u - val,
vzdej je - mu dě - ko - vá - ní,
v něm slož ce - lé dou - fá - ní.
Onť má dost cest, pl - ný svět jest
div - né je - ho mou - dro - sti,
jak on rá - cí, tak vše krá - cí
k vů - li je - ho moc - no - sti.

2. O čemž tobě, Bože, nyní / můj chce jazyk zpívati, / tvá přemnohá dobrodiní / s vděčností vyznávati. / Nebs mi toho činil mnoho, / což důkazem tvé lásky / bylo při mně, což upřímně / hlásat chci z každé částky.

3. Ač pak často já též klesám, / prach jsa a popel bídný, / však ty pozdvihuješ mne sám, / mé jsa mdlobě pomocný. / Hříchů snímáš, špínu smýváš / krví Syna milého, / tos mi svědčil i zpečetil / často svátostí jeho.

4. Však když jsem v úzkostech býval, / nevěda kam se díti, / jen tebe srdcem jsem vzýval, / tys mi pomocník býti / ráčil cele, protože směle, / Otče můj, v tebe doufám, / mne provázej, děj se co děj, / já v naději nezoufám.

ṙ: Jan Amos Komenský, Nové písně některé, 1631 /

Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Pseaumes octante trois de David, 1551

281

1. Chval - teř Bo - ha! Nechť slá - va, čest
On od věč - no - sti pa - nu - je,
na - še - mu Bo - hu vzdá - na jest
mou - dře a div - ně spra - vu - je
za všec - ky skut - ky je - ho.
všec - ko, co jest od ně - ho.

Slav - te, prav - te: Bůh náš sva - tý,
 sva - tý, sva - tý, zve - le - be - ný,
 ne - smír - ně bla - ho - sla - ve - ný!

2. Chvaltež Boha! Necht sláva, čest / od nás vždycky
 vzdávána jest / tobě, Ježíši Kriste. / Tys prostředník náš
 jediný, / jenžs na se vzal naše viny, / získals nám život
 jistě. / Krásné, šťastné / obcenství, účastenství je tvých
 ovcí, / jež skrze tebe jdou k Otci.

3. Chvaltež Boha! Duchu svatý, / v darech nebeských
 bohatý, / buď při nás svou milostí! / Ty nám víru,
 moudrost dáváš, / ty vítězit nám pomáháš / v boji všech
 zlých žádostí. / Voď nás, sil nás / jak v radosti, tak v žalosti,
 ať vždy v ctnosti / živi jsme a v pobožnosti.

τ: *Lobset Gott! Dank, Preis und Ehr* / Wilhelm Abraham Teller,
 Gesangbuch zum gottesdienstlichen Gebrauch, 1780 / Nová kniha
 zpěvů křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: *Psalter*, 1538 / Philipp Nicolai, *Frewden Spiegel deß
 ewigen Lebens*, 1599 / *Cantional*, 1627

282

1. Kéž by - chom to u - mě - li
i když se nám ne - da - ří

zpí - vat pí - sně chvá - ly,
vše, jak jsme si přá - li.

Kéž by - chom svou pí - snič - kou

moh - li bliž - ním ří - ci,

že je mů - že po - tě - šit

Pán Bůh mi - lu - jí - cí.

2. David skákal radostí / tak, jak hudba hrála, /
třebas k jeho vážnosti / nevhodná se zdála. / Nic si
z toho nedělal, / i když lidem k smíchu / zpíval Bohu
chvalozpěv, / nedbal na svou pýchu.

3. Pavel seděl v žaláři, / nohy v těžké kládě, / třebaže
byl bez viny, / nenadával vládě. / Do tmavého vězení /
nerad šel by býval, / to však na tom nemění, / že si
v poutech zpíval.

4. Tam, kde slova nestačí, / ještě něco zbývá: /
kdo se z víry raduje, / ten ať Bohu zpívá. / Nemusí

o hudbě mít / třeba ani zdání, / přesto písní vděčnosti /
nic už nezabrání.

†: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: *Tempus adest floridum* / *Piae Cantiones*, 1582

1. Ho-spo-din sám ná-ro-du Bůh,
pro-vo-lej dík každič-ký duch

chvá-lu mu vzdej sa - mé - mu,
Pá - nu všem vám do-bré - mu,

že on vás z lá - sky vy - vo - lil,

mi - lo - stí svou vás ob - da - řil

v Je - ží - ši Kris - tu, Sy - nu.

2. Milostí Pán navštívil nás, / mocí svou nás ovládá, /
s pravdou svou k nám přichází zas, / duše tvá s ním
nestrádá. / V Kristu on dává spasení, / časnost ve věčnost
promění; / zpívejte haleluja!

†: Joachim Sartorius, *Der Psalter*, 1591 / Rudolf Šimša, *Evangelický zpěvník*, 1979

m: Melchior Vulpus, *Ein schön geistlich Gesangbuch*, 1609 /

Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

284

1. Nuž Bo - hu dě - kuj - me
kte - rýž kaž - do - den - ně

ú - sty i srd - ci svý - mi,
nám i všem do - bře či - ní.

Ten, kte - rý v lás - ce své

při mat - kách na - šich stál,

chce věr - nou strá - ží být

v mi - lo - sti své i dál.

2. Prosme Pána toho, / ať nás vždy svou moudrostí, /
pokojem provází, / žít dopřává v radosti. / Ať nás ve své
svaté / pravdě posiluje, / odplaty každý den / i věčně
zbavuje.

3. Sláva, čest buď Bohu / Otci i jeho Synu, / Duchu
svatému též / v bytí, moci rovnému, / Trojici přesvaté, /
jak byla vzdávána / od věků na věky, / buď i nyní dána.

Ještě než tě hledáme, jsi už s námi.
 Ještě než tě voláme jménem,
 jsi již naším Bohem.
 Otevři naše srdce pro tajemství,
 do kterého nás zveš a přijímáš:
 že jsi nejdřív miloval ty nás
 a že s tebou můžeme být šťastni.
 Smíme se k tobě přiblížit –
 ne proto, že bychom byli dobří,
 ale proto, že jsi Bůh.

285

1. Můj Pa - ne, pí - seň vděč - no - sti
 ti zpí - vat ho - tov jsem
 a svěd - čit o tvé do - bro - ty
 bo - hat - ství ve - li - kém.

286

- ← T: Martin Rinckart, Iesu Hertz-Büchlein, 1636 / Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Daniel Sinapius-Horčíčka, Cithara sanctorum, 1684 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle
 M: Martin Rinckart, Iesu Hertz-Büchlein, 1636 / Praxis Pietatis Melica, 1653 / Fast allgemeines Evangelisch-Musicalisches Liederbuch, 1730 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

2. Víím, že jsi pramen milosti, / všech darů studnice, /
z níž váží pro nás v hojnosti / tvá štědrá pravice.
3. Co jsme my, Pane, v světě všem? / Co je i život náš? /
Zda vše, co svým zde jmenujem, / ty sám nám nedáváš?
4. Když duši svírá trápení, / náš strach sám dobře znáš, /
svou mocnou rukou proměníš / v naději žal i pláč.
5. Ó vzchop se, duše, k chválení / a zvučně prozpěvuj. /
Ten, z něhož všechno pramení, / ten Pán a Bůh je tvůj.
6. Tvou skrýší, hradem bezpečným, / dědictvím pro svůj
lid, / tvým bohatstvím i spasením / on sám chce věčně být.
7. Svou víru v něj vlož v tichosti, / i svoje doufání, /
v něm najdeš pokoj s radostí, / věčné požehnání.

r: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Josef Baštecký
a Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: Pseaumes octante trois de
David, 1551 / Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653

287

1. Zpí-vej - te, čest vzdejte Ho-spo-dí - nu
ze všech stran! Sta - ré vě - ci pře-sta - ly
a no - vé se za - ča - ly. Ob - no - ve - ní
smy - slo - vé, zač - ně - te pí - sně no - vé.

Nechať množí chvá-ly Bo - ží, což má dchnutí,
s vnitřní chu - tí po všem svě-tě! On jest Pán!

2. Zpívejte, jásejte, chválice Hospodina! / Nechať se chvály jeho konají dne každého, / ať lidské pokolení šetří svého spasení. / Oznamujte a zvěstujte všem krajanům i pohanům / skutky Boží, kdož je zná.

3. S pilností, s radostí chválu jemu každý vzdej! / Však se máte čistiti, ozdobu svatou vzíti, / chtíte k němu vcházeti a jemu se klaněti. / On chce opět lásky obět, tu připravte, obětujte, / všecken svět ho ve cti měj.

4. Vesel se srdečně nebe se vším svým vojskem! / Též ty, země, veselá proč bys býti neměla? / Vody, moře, studnice, prozpěvujte vždy více. / Nechať hlučí, též i zvučí, co v propastech, hlubokostech, / měj Hospodin čest ve všem!

т: Johann Daniel Herrnschmidt, Geist-reiches Gesang-Buch, 1704 /

Jan Liberda, Harfa nová, 1735 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

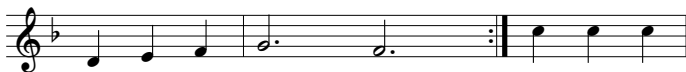
м: Georg Joseph, Heilige Seelen-Lust, [1657] / Harmonischer

Lieder-Schatz, 1738 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

288

1. Chva - liž Ho - spo - di - na, slá - vy vždy
ó du - še má, ne - boť tuž - ba to

Krá - le moc - né - ho, Shromažď - te
srd - ce je mé - ho.

se, har - fy ať tón o - zve se,

zpí - vej - te chva - lo - zpěv je - ho!

2. Chvaliž Hospodina, jenž všechno slavně spravuje, /
v bezpečné náruči před pádem tě ochraňuje / a vede tě /
Duchem své lásky v světě, / tvá duše to pocítuje.

3. Chvaliž Hospodina, jenž moudře vše uspořádal, / život
dal, v trápeních podpíral, víc nežlis žádal. / Kolikrát již /
bídy když tížil tě kříž, / nad tebou křídla rozkládal.

4. Chvaliž Hospodina, jenž tobě věrně žehnává, / jenž
z nebe vláhu svou hojnou i chléb tobě prává. / Pamatuj
jen, / jak vpravdě mocný je ten, / u něhož láska je pravá.

5. Chvaliž Hospodina, vše vyznej, že on je Pánem, / stal se
nám záchranou, na paměť tesejte kámen. / On Otec tvůj, /
ó duše má, pamatuj, / chval ho vždy s vděčností. Amen.

t: Joachim Neander, Bundes-Lieder und Danck-Psalmen, 1683 /
Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle

m: Neu zugerichtete Praxis Pietatis Melica, 1674 / Bundes-Lieder und Danck-
Psalmen, 1683 / Geistreiches Gesang-Buch, 1741 / Harfa, 1915 / 2018

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me,
před te - bou__ se sklá - ní - me,

Pa - ne, tvo - ji ctí - me sí - lu,
tvé - mu di - ví - ce__ se dí - lu.

Tys od vě - ků na vě - ky,

Bo - že moc - ný, ve - li - ký!

2. Andělů tě chválí sbor, / serafů a cherubínů, / každý
v světě vzdává tvor / chválu tobě, Hospodinu. / Ze všech
světa zní to stran: / Svatý, svatý, svatý Pán!

3. Ctí tě, Otče, na zemi / všichni velicí i malí. / Sbor tvůj
s lidmi se všemi / uctívá tě, vroucně chválí, / čest a chválu
přináší / tvému Synu Ježíši.

4. Pane mocný, Bože náš, / ve svém skloň se slitování. /
Dle svých slibů, víme, dáš / svoje nám všem požehnání. /
K tobě duše vzhlížejí, / ty jsi naší nadějí!

†: *Te Deum laudamus* / Ignaz Franz, *Die Christlich-katholische Lehre*, 1768 /
Gustav Adolf Molnár, *Harfa*, 1915 / *Evangelický zpěvník*, 1979

‡: *Katholisches Gesangbuch*, [1774/6] / *Melodien*, 1852 /
Evangelisches Gesangbuch, 1993

290

1. Pa - ne Bo - že, bu - diž chvá - la
od nás kře - stá - nů vzdá - vá - na
to - bě i Sy - nu mi - lé - mu
i ta - ké Du - chu sva - té - mu.

2. Ty se o nás věrně staráš, / co potřebí, to nám dáváš, /
o duši, tělo pečuješ, / tak své stvoření miluješ.

3. Dej, bychom tě poslouchali / a k tobě se přiznávali /
jako k Otci laskavému / a k Pánu dobrotivému.

4. Ty žádného nezamítáš, / hříšné na milost přijímáš, /
každý, kdo činí pokání, / má od tebe smilování.

5. Kriste, pro své umučení / dej nám hříchů odpuštění, /
ať nás mine věčný plamen, / uchovej nás, Kriste, amen.

τ: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1620 / Cithara sanctorum, 1636 /
Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979
m: Lowell Mason, The Sacred Harp, 1835 / Evangelický zpěvník, 1979

291

1. Buď Pá - nu čest! Ó pěj-te píseň chvá - ly,

ať slá - vu jmé - na je - ho sly - ší svět.

On dobrý jest, to do blízka i dá - li

po ze-mě tvá - ři má se ro - zeznět.

Ref. A - no, chce - me ko - sla - ve - ní

Krá - le své - ho slou - žit__ dál,

chcem být svěd - ky o__ spa - se - ní,

jak on__ nám to při - cá - zal.

2. Buď Pánu čest! Se svatou uctivostí / své srdce vložte
v žalmy vroucích chval. / On dobrý jest, vždyť z pouhé své
milosti / se skálou spásy ztraceným nám stal. Ref.

3. Buď Pánu čest! Toť nejkrásnější úkol, / o jeho lásky
činech vyprávět. / On dobrý jest, to rozhlašujte vůkol, /
ať k němu celý obrátí se svět. *Ref.*

T: Sparkling and Bright, 1890 /

Jan Hochman, Sběrka duchovních písní, 1908 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Sparkling and Bright, 1890 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952

292

Ha-le-lu-ja, ha - le-lu-ja, — ha-le - lu - ja!

T: *Alleluia*

M: tradiční nápěv chorální antifony / Gotteslob, 1975 / 2018

*Veliký jsi, Hospodine,
a vši chvály hodný,
tvá velikost je nevýstižná,
tvá moudrost nezměřitelná.
A tebe chce chválit člověk,
tak malá část tvého stvoření!
Člověk, sténající pod břemenem smrtelnosti,
sténající pod svědectvím svého hříchu,
pod svědectvím, že se pyšným protivíš!
A přece tě chce chválit člověk,
tak malá část tvého stvoření!
Ty sám ho povzbuzuješ,
aby tě chválil s radostí,
neboť jsi nás stvořil pro sebe
a naše srdce je nepokojné,
dokud nespočine v tobě.*

293

Ha - le - lu - ja,

ha - le - lu - ja, ha -

- le - lu - ja.

Т: *Alleluia*

М: tradiční ortodoxní liturgický nápěv / Evangelisches Gesangbuch, 1993

с: Evangelisches Gesangbuch, 1993

294

Ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja!

Т: *Alleluia*

М: Bohuslav Korejs, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984

295

2

1. Za to, že v stro - mech

fis h F C

pře - čtu ži - vot a ja - ro v pev - né

d G D

zá - vě - ji, že po - tkal jsem tě

fis h F C

dne - ska rá - no, za to ti, Pa - ne,

a D 2

dě - ku - ji.

2. Za to, že mnoho věnovals mi, / chválit tě mohu
vroucněji, / že vzal sis, co by tížilo mě, / za to ti, Pane,
děkuji.

3. Za to, že doved jsi mě blízko, / s bratry i já tě miluji, /
že potkal jsem tě také večer, / za to ti, Pane, děkuji.

Truvérská mše (V. Závěr)

τ: Zdena Lomová, Nová křesťanská píseň, 1970

m: Petr Eben, Nová křesťanská píseň, 1970 / Trouvère-Messe, 1989

296

1. Či - sté srd - ce dá - vej všem,
 kdo tě, Bo - že, chvá - lí,
 díky ať vzdá - vá den co den
 tvůj lid v Du - chu u - přím - ným.
 V mi - lo - sti jsi stá - lý,
 proč by - chom se bá - li,
 slá - va to - bě, Krá - li.

2. Nesnadné je v světě žít, / jíti cestou lásky. / Chceme se to naučit / jako věrný Boží lid, / co je vzácné, dáti, / druhým dobré přátelství, / Pána Boha znáti.

3. Tobě, Pane, zpíváme / píseň o radosti, / že nás všechny v lásce máš, / každého i dobře znáš. / Na tom máme dosti, / starostí jsme prosti / díky tvé laskavosti.

297

1. Dě - ku - jem ti, Pa - ne Bo - že,
že nás máš tak rád, že jsme moh-li
dnes-ka rá - no zdra - ví vstát.

2. Děkujem ti, Pane Bože, / že si smíme hrát, / že si také
můžem spolu / zazpívat.

3. Děkujem ti, Pane Bože, / za ten dnešní den. / Dej, ať
tebe každý chválí / v srdci svém.

τ: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

м: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

298

1. Pa-ne Bo-že náš, vše v své ruce máš.
Slunce ve dne, mě - síc v no-ci vyjdou, když je
ve své mo-ci za - vo - láš.

2. A ta ruka tvá, / jak je laskavá! / Všechny ptáčky, broučky
syty, / obléká do barev kvítí / přemnohá.

3. Chcem ti ďakovať, / že i nás máš rád. / Že chceš podle
svého Slova / chrániť nás a sytiť znova, / dobré dáť.

T: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981

M: Luděk Rejchrt, Buď tobě sláva, 1981 / 2018

299

Chvá - lu, dík_ všichni vzdejme Pá - nu,
on je ce-stou ži - vo - ta,
pro všechny má mí-sto ve svém plá - nu
je - ho lá-ska, do - bro - ta.
1. Chvá - lu, dík, je - ho jménu slá - va
pro-vo-lej-me s ra - do - stí.

d $\underline{3}$ Adim C B A^7
 Na kaž-dý den své slo-vo nám dá - vá
 d^7 G^7 C
 pro-vá - ze - né mi - lo - stí.
 C C^7
 Ref. Ha-le-lu - ja zpí - vej, ha-le-lu - ja zpí - vej
 F C^+ F E^+ F
 Bo-hu Ot-ci, je-ho Duchu sva - té - mu.
 D D^7
 Ha-le-lu - ja zpí - vej, ha-le-lu - ja zpí - vej
 G a^7 Gdim G^7
 je-ho Sy-nu za nás v oběť da - né - mu.

2. Chválu, díky provolejme Pánu / v radosti i nečase. / Na cestu novou otevřel ti bránu, / vejdi, už je načase. Ref.

3. Chválu, díky všichni vzdejme Pánu, / on je cestou života, / pro všechny má místo ve svém plánu / jeho láska, dobrota.

τ: Miroslav Gallus, Svítá, 1992

m: podle Louise Altera a Jiřího Grossmanna Miroslav Gallus, Svítá, 1992

300

1. Ho - sa - na, ho - sa - na,
 ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.
 Ho - sa - na, ho - sa - na,
 ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.
 Jmé - no sla - ví - me tvé,
 chvá - lí tě srd - ce mé,
 vy - vý - šen buď, ó Bo - že náš,
 ho - sa - na Bo - hu na ne - bi.

2. |: Sláva, sláva, sláva Králi všech králů. :| / Jméno slavíme tvé, / chválí tě srdce mé. / Vyvýšen buď, ó Bože náš. / Sláva tobě, Králi náš.

3. |: Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi. :| / Jméno
slavíme tvé, / chválí tě srdce mé, / vyvýšen buď, ó Bože
náš, / hosana Bohu na nebi.

τ: Carl Tuttle, Worship Songs, 1989 / Michael Otřisal, Svítá, 1992

μ: Carl Tuttle, Worship Songs, 1989 / Svítá, 1992 / 2018

© 1985 Shadow Spring Music (Adm Music Services / Song Solutions
www.songsolutions.org). All rights reserved. Used by permission.

301

The musical score is written in G major, 4/4 time, and consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (F major), and a 4/4 time signature. It features a melodic line with a 'kánon' (cannon) marking above the first measure. The lyrics 'Vše, co má dý - chá - ní,' are written below the notes. The second staff continues the melody with lyrics 'na vě-ky chval Hospo-di-na zá - stu - pů!'. The score includes first and second endings (marked 1. and 2.) and third and fourth endings (marked 3. and 4.) for the melodic line. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

kánon
1. 2.
Vše, co má dý - chá - ní,
3. 4.
na vě-ky chval Hospo-di-na zá - stu - pů!

τ: Jaroslav Kvasnička, Písničky na cestu, 1970 / Buď tobě sláva, 1981

μ: Jaroslav Kvasnička, Písničky na cestu, 1970 / Buď tobě sláva, 1981

